

[Boligministeren]

Det er fortsat en udgiftspolitisk nødvendighed, at underskuddet på statsbudgettet mindskes. Der er samtidig stor enighed om, at byfornyelsesindsatsen skal opprioriteres i de kommende år. På baggrund heraf og på baggrund af udviklingen i det private boligbyggeri foreslås kvoten for almennyttigt boligbyggeri fastsat til 7.500 enheder i 1986 mod 9.000 enheder i indeværende år.

Da der fortsat er et betydeligt behov for ungdomsboliger, og da det private byggeri ikke i samme omfang, som tilfældet er for familieboliger, tilgodeser denne boligtype, foreslås kvoten for ungdomsboliger fastsat til 2.500 mod nu 2.000.

Kvoten for private andelsboliger og lette kollektivboliger foreslås uændret fastsat til 4.000 henholdsvis 1.000 boliger.

I forlængelse af kvotefastlæggelsen for 1986 angives – som noget nyt – de på indeværende tidspunkt foreløbigt planlagte kvoter for de følgende 3 år. Jeg vil gerne i den forbindelse understrege, at der er tale om foreløbige kvoter, som ikke er bindende.

Hensigten med at angive niveauet for en

fireårig periode er at forbedre kommunernes planlægningsmuligheder på mellemlang sigt. Det er meningen, at kommunerne på baggrund af de vedtagne og angivne kvoter anmelder ønsker om de forskellige typer boliger i den kommende periode til boligministeriets boligstyrelse, der herefter som tilsagnsmyndighed vil optage forhandlinger med kommunen med henblik på fastlæggelsen af et tilsagnsforløb for perioden.

Det er klart, at tilsagnsforløbet må være præget af en vis usikkerhed, da kvoten kun er bindende det første år. Men kommunernes muligheder for en bedre planlægning øges ganske betydeligt i forhold til det nuværende system. Ikke blot vil kommunen kunne planlægge både nybyggeri og byfornyelse under hensyn til den tætte sammenhæng, som der er mellem disse aktiviteter, men koordineringen af de samlede bolig- og byggeforanstaltninger med kommunernes øvrige planlægning og udgiftsdisponering lettes betydeligt.

Som udgangspunkt for denne fireårsplanlægning arbejdes med følgende kvoter:

	1987	1988	1989
Almennyttigt boligbyggeri	7.000	7.000	7.000
Andelsboliger	4.000	4.000	4.000
Ungdomsboliger (værelsesenheder)	2.500	2.500	2.500
Lette kollektivboliger	1.000	1.000	1.000
I alt	14.500	14.500	14.500

De seneste års mange byggeskader har medført en uacceptabel belastning af både beboerne i det almennyttige byggeri, byggeriets parter og samfundet. På baggrund heraf og med henblik på at fremkomme med løsningsforslag nedsattes i december 1983 en arbejdsgruppe under boligministeriet. I gruppens beretning af 25. januar 1985 foreslås en samlet og sammenhængende kvalitetssikrings- og ansvarsreform til forebyggelse af svigt og skader i det fremtidige byggeri.

Jeg vil gerne understrege to ting i forbindelse hermed. For det første, at reformen skal ses som en helhed, hvor de enkelte elementer hænger sammen, og hvor en række af de foreslåede initiativer ikke er meningsfulde uden de andre. For det andet vil jeg gerne understrege, at reformen sigter på at undgå

skader og ikke primært at støtte udbedringen.

Kvalitetssikringen er derfor afgørende. Hertil kommer øget vægt på løbende tilstandsvurdering af byggeriet, når det er taget i brug. Det foreslåede obligatoriske eftersyn 5 år efter afleveringen tilgodeser dette hensyn. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at eftersynet herudover vil være et værdifuldt redskab til at opsamle erfaringer med byggeriet og således bliver en afgørende kilde til forbedring af byggeriet.

På trods af reformens kvalitetssikrende elementer må vi også fremover regne med, at der opstår skader. Til afløsning af de gældende regler for offentlig støtte til udbedring af byggeskader foreslås derfor etableret en fond baseret på forsikringsmæssige betragtninger. Fonden skal sikre, at der er midler til